

ЕКОНОМІЧНА СУТНІСТЬ ІНВЕСТИЦІЙ

Актуальними знаннями на сьогодні є розвиток інвестиційної діяльності, спрямована на створення привабливого інвестиційного середовища в Україні, та суттєвого нарощування обсягу інвестицій. Разом із тим, річні обсяги інвестицій поки що залишаються на низькому рівні через несприятливий інвестиційний клімат, що пояснюється недосконалою законодавчою базою, нерозвиненим фондовим ринком та фінансово-кредитною системою, високим податковим тиском неефективним використанням амортизаційних відрахувань, а також низьким рівнем трансформації заощаджень населення до інвестування, що призводить до відпливу вітчизняних капіталів за кордоном та не сприяє залученню іноземних інвестицій в економіку країни [1].

До початку 90-х років в Україні категорії «інвестиції» не знаходилося місця як у теорії, так і на практиці. Уперше це поняття у вітчизняній економічній літературі почало зустрічатися, коли підмінялось поняттям «капітальні вкладення». Інвестиції розглядались, як правило, в якості найважливішого економічного інструменту, який характеризував діяльність будівельного комплексу. В цьому випадку капітальні вкладення (іноді – інвестиції) аналізувались у двох аспектах: як економічна категорія та процес, пов'язаний з рухом грошових коштів (ресурсів). У другій половині 50-х років починають проводитися інтенсивні дослідження по теорії структури капіталу та ціни джерел фінансування, а також по виборі інвестиційної політики. Є загальновизнаним, що основний внесок із цих проблем зробили: Ф. Модільяні та М. Міллер в 1958 році, які дослідили проблеми витрат фінансового ринку в цілому, а також поставили під сумнів точку зору про те, що борг є дешевшим власного капіталу, а також Вільям Шарп, який уперше в 1964 році сформулював модель оцінки капітальних актів (МОКА) [2]. «Найбільш загальним визначенням, яке можна дати акту вкладення капіталу, – писав французький економіст П. Массе, – було таке: «інвестування представляє собою акт обміну задоволення сьогоднішньої потреби на очікуване задоволення їх у майбутньому з допомогою інвестиційних благ». Таке визначення має чисто психологічний підхід: передбачаються наміри, згода не задовольняти потреби сьогодні в надії одержати в майбутньому блага та послуги, які переважають по вартості вкладені [3].

Таким чином, інвестиції – це складне та змістовне поняття, що інтегрує в собі різні економічні процеси, які впливають на виробництво, розподіл, обмін та споживання національного продукту, тобто вони є фундаментальною основою суспільного відтворення. Адже інвестиційна діяльність відрізняється від фінансової та господарської лише ті, які в майбутньому обов'язково принесуть йому доходи.

Список використаних джерел:

1. Майорова Т. В. Інвестиційна діяльність: Навчальний посібник. – Київ: Центр навчальної літератури, 2004. – 376 с.
2. Єщенко П. С., Палкін Ю. І. Сучасна економіка. – К.: Вища школа, 2005. – 325 с.
3. Башнянин Г. І., Лазур П. Ю., Медведєв В. С. Загальна економічна теорія. Підручник для студентів економ. спеціальностей вищих навч. закладів. – К.: Ніка – Центр Ельга, 2003. – 527 с.